

50

LETNICO
obhaja letos
"Amerikanski
Slovenec"

AMERIKANSKI SLOVENEK

PRVI SLOVENSKE LIST V AMERIKI

Geolo: Za vero in narod — za pravico in resnico — od boja do zmage!

GLASILO SLOV. KATOL. DELAVSTVA V AMERIKI IN URADNO GLASILO DRUŽBE SV. DRUŽINE V JOLIETU; P. S. DRUŽBE SV. MOHORJA V CHICAGI; ZAPADNE SLOV. ZVEZE V DENVER, COLO., IN SLOVENSKE ŽENSKO ZVEZE V ZEDINJENIH DRŽAVAH.

(Official Organ of four Slovenian Organizations)

ŠTEV. (NO.) 240

CHICAGO, ILL., TOREK 16. DECEMBRA — TUESDAY, DECEMBER 16, 1941

LETNIK (VOL.) L

Bitke divjajo na Pacifiku — Umik Nemcev na celi fronti

Kongres sprejema odredbe za zagotovitev zmage

Ameriško vojaštvo se lahko pošlje kamorkoli na svetu. — Japoncem zadane občutne izgube. — Pritisk na britanske posesti. — Novi nabori v razpravi.

Washington, D. C. — Med tem, ko ameriške bojne sile skupno z zavezniškimi silami odločno in uspešno zadržujejo naraščajoči japonski pritisk na razne točke na Pacifiku, pa doma kongres in razne vladne oblasti sklepajo odredbe, da se postavi Amerika v tako pozicijo, da ji bo zasigurana končna zmaga.

Eden glavnih zakonskih predlogov, ki jih je sprejel kongres zadnji teden in, ki ga je predsednik Roosevelt uveljavil s svojim podpisom v nedeljo, odpravlja dosedanj zakon, po katerem je bilo dovoljeno, uporabljati armadne sile le na zapadni polobli. Po zdaj sprejeti odredbi ima predsednik pravico poslati armado kjerkoli bo videl, da je potrebna, naj bo v Evropo, Azijo, ali v Afriko.

Kakor se poroča z obširnega bojišča na Pacifiku, so Japonci obnovili napade na mali ameriški otok Wake Island, a so bili odbiti. Na otoku Luzon, ki je glavni otok med Filipini, so Japonci sicer zasedli par obrežnih točk, a njih poizkusi prodiranja od tamkaj dole niso uspeli. Blizu tega otoka so ameriški bombni aeroplani v nedeljo potopili dve japonski ladji, ki ste prevažali čete; že prej tekom zadnjega tedna ste bili enako potopljene dve drugi transportni ladji.

Kakor kaže, so Japonci osredotočili svoje napade na razne kraje juž. azijske celine. Tako divja srdita bitka na malajskem polotoku, severno od Singapore; posredila pa se je Japoncem tudi, da so vdrl preko Thailanda v britansko Burmo, dočim se njih napadi na britansko kolonijo Hongkong stalno poostrejuje.

Kongres se bo ta teden bavil s predlogom, s katerim se ima zvišati število vojaštva na sedem in pol milijona mož. Kakor predlagano, bi se imeli registrirati vsi moški od 18. do 64. leta, toda za direktno bojevanje bi prišli v poštev le moški od 19. do 45. leta, dočim bi bili drugi uporabljeni za delo v vojnih industrijah.

MEHIKA ZATIRA SOVRAS-
TVO PROTI ZED. DR.

Mexico City, Mehika. — Predsednik Camacho je zadnji petek objavil, da je bilo v po-deželskih okrožjih aretiranih nekaj oseb, ker so skušale podžgati "stara sovraštva" proti Zed. državam. Obenem je razodel, da ni v načrtu nikakega ojačenja zdaj obstoječe armade, ki šteje 135.000 mož z rezervisti vred, češ, da je to dovolj za obrambo dežele, in da se tudi stroški za obrambo ne bodo zvišali tekom prihodnjega leta. — Mehika je zadnji teden sicer prekinila diplomatske odnose z državami

ANGLIJA ZMA-
GUJE V LIBIJI

Osišnim četam umik proti zapadu odrezen.

Kairo, Egipt. — Na afriškem bojišču, v Libiji, zadobivajo britanske čete od dne do dne večjo nadmoč nad osišnimi silami. Zdaj ne gre tamkaj več za to, kdo bo zmagovalec, kajti to je takorekoč že odločeno v prid Britancem, marveč osišnim četam je najbolj na tem, da si pribore izhod za umik proti zapadu. Tega jim pa Britanci stalno bolj onemogočujejo, ko so jih prehiteli ter jih zdaj napadajo iz ozadja in so njih sile razcepili na več malih oddelkov. Bitke niso več toliko za zasedanje, marveč bolj za uničenje.

DEVET LATINSKIH DEŽEL
V VOJNI

Tekom zadnjega tedna je devet republik latinske Amerike napovedalo vojno Nemčiji in Italiji v solidarnosti z Zed. državami. V petek so objavile to napoved Panama, Haiti, Honduras, El Salvador in Guatemala. Dan prej pa so storile isto Kuba, Costa Rica, Nicaragua in Dominikanska republika. Razne južno ameriške dežele sicer vojne niso napovedale, vendar pa so se nekatere že izrazile za sodelovanje z Zed. državami, od drugih pa se še pričakuje enak korak.

PRESTOLICA ZAVAROVANA
PROTI NAPADOM

Washington, D. C. — Kongres je zadnji petek sprejel odredbe, da se tukajšnja prestolnica na vsej črti zavaruje proti morebitnim zračnim napadom. Takoj so se odredbe tudi praktično izvedle in na strehah vladnih ter trgovskih poslopij so se razpostavili protizračni topovi, dočim se ponočno zatemnitve lahko izvedejo, kadarkoli bo potreba pokazala.

POLJAKE V AMERIKI SKU-
SAJO MOBILIZIRATI

London, Anglija. — Poljska vlada, tukaj v izgnanstvu, se je odločila, kot se je v petek poročalo, da bo naprosila Zed. države, naj mobilizirajo vse poljske državljane v Ameriki, da bodo služili tamkaj v poljskih vojaških enotah. K temu se je poljska vlada odločila ob priliki, ko se je sestala, da napove vojno Japoncem.

osišča, vendar pa vojne tem ni napovedala in doslej tudi ni internirala osišnih državljanov, katerih ima okrog 10.000, niti ni razpustila njih organizacij.

ANGLIJA BO MOBILIZIRA-
LA NADALJNJI MILLJON

London, Anglija. — Vlada je pričela izvajati načrt, po katerem se ima tekom enega leta poklicati iz civilnih mest v vojaško službo nadaljnjih milijon mož. Za domačo obrambo namreč za obrambo dežele v zaledju, pa se nameravajo mobilizirati moški od 18. do 50. leta starosti, predvsem tisti, ki so izvzeti iz bojnih sil. Tudi ženskam bo kmalu dovoljeno, da se vpišejo med te domobrance.

PORTUGALSKA USTAVILA
DOHOD AMERIKANECV

Washington, D. C. — Državni tajnik je v petek objavil, da je prejel obvestilo, da portugalska vlada ne izdaja več viz Amerikancem v Evropi, da bi se skozi njeno deželo lahko račali domov. Kakor se domneva, je vzrok v tem, ker s Portugalske ne vozi več noben ameriški parnik.

AVTOMOBILSKA INDUSTRIJA
V KRIZI

Detroit, Mich. — V raznih avtomobilskih podjetjih je bilo odpuščenih že na tisoče delavcev in drugi tisoči pridejo še na vrsto zaradi drastične omejitve izdelovanja avtomobilov. Kakor se napoveduje, se utesnjenost proizvodnje avtomobilov popolnoma ustavi s 1. februarjem.

RUSIJA OBLJUBLJA VOJNO
DO KONCA

Moskva, Rusija. — V tujezemstvo je bilo po radio poslana zadnji petek uradna objava, v kateri se zagotavlja, da bo Rusija vodila vojno proti Nemčiji do konca, obenem pa se izraža zaupanje, da bo Amerika porazila Japonsko. Obenem se v objavi povdarja, da ofenzive Nemcev ni toliko ustavil mraz, marveč bolj hrabri ruski brambovci, češ, da je letošnja zima pozna in razmeroma mila.

Najnovejša vesti najdete v
dnevniku "Amer. Slovenec!"

Moskvi grozila že neposredna nevarnost padca

Naziji na pobegu od Leningrada do Azovskega morja. — Do preobrata prišlo, ko je bila Moskva v najbolj kritičnem položaju. — Nemci imajo nepopisane izgube.

KRATKE VESTI

Washington, D. C. — Tukajšnji apostolski delegat je objavil, da so bili od papeža Pija imenovani v Zed. državah trije novi škofje, in sicer eden za novoustanovljeno škofijo v Pueblo, Colo., drugi za škofijo Lete, tretji pa za škofijo Teos ter za pom. škofa v Columbus.

Brooklyn, N. Y. — Pred petimi meseci je tukajšnji škof Malloy ustanovil posebne učne točaje za nekatoličane, kar je rodilo izredno lep uspeh. Tečaje je obiskovalo okrog 5.000 oseb in od teh jih je pristopilo h katoličanstvu več kot polovica.

St. Louis, Mo. — Za vojaštvo je neka tukajšnja organizacija otvorila meseca avgusta katoliški pouk potom pošte, ki je namenjen predvsem nekatoličanom in bolj mlečnim katolikom. S tem programom sodeluje doslej 125 kaplanov.

Milwaukee, Wis. — Kakor se iz misijonskih statistik ugotavlja, je točasnno med vsakimi 200 Japonci po en katoličan; Japonska šteje 73 milijon prebivalcev. Prvi misijon tamkaj je otvoril sv. Franč. Ksaverij v 1549.

AMERIKA SE NAJ ZDAJ
PAZI!

Zed. države so si nakopale zadnji teden na vrst nove "mogočne" sovražnice. Kakor se je namreč slišalo po radio iz Berlina, ste ji v petek napovedali vojno Slovaško in Rumunija. Sledila jima je nato Bolgarija in končno še Hrvaška. — (Najboljše bo zdaj za Ameriko, da se kar poda!)

Moskva, Rusija. — Zadnje dni so bile nemške sile primorane k takemu umiku, da ta že nekako sliči velikemu Napoleonovemu pobegu iz Moskve v letu 1812. Tako se glasi rusko poročilo, izdano v ponedeljek, ki dostavlja, da so sovjetske čete zavzele že celih 400 vasi in mest.

Nemški umik se glasom tega poročila ne omejuje samo na kak posamezni odsek, marveč se izvaja širom cele dolge fronte, od Leningrada do Azovskega morja. Posebna pomembnost pa se pripisuje pobegu izpred Moskve. Še komaj začetkom tega meseca je bilo to mesto v skrajni nevarnosti, da pade. Na zapadni strani so bili Nemci odlojeni le še 20 milj. V tem kritičnem trenutku pa so Rusi podvzeli naravnost obupen napad. Začeli so s protisunkom na raznih točkah in vrgli proti Nemcem vse sile in material, kar so ga imeli na razpolago, in uspeh, kakor pravijo, je bil naravnost presenetljiv: Nazijske sile so spravili v tako zmedo, da ni tem preostajalo drugega, kakor napraviti popolni obrat in pobeg.

Rusko poročilo navaja, da so izgube, ki so jih utrpeli Nemci tekom sedanjega vojne, od 22. junija naprej, naravnost nepopisne. Znašajo namreč do šest milijonov mož, nad 15.000 tankov, 13.000 aeroplanov in 19.000 topov. Eden tukajšnjih listov trdi, da so Rusi pokončili eno "celo generacijo nazijev".

CHICAGO SE ZAČASNO ŠE
NE PRIPRAVLJA

Chicago, Ill. — Župan Kelly in policijski ravnatelj Allman sta se v petek izrazila, da ni za Chicago še nikakih načrtov za ponočne zatemnitve.

Vesti o domovini

Kljub strašnim kaznim, s katerimi kaznujejo naziji upornike in moritvi talcev, se upor proti nazijem širi v pokrajinah Jugoslavije in tudi Grčije. — Še druge vesti o Jugoslaviji.

Srbija duša uporov v južno-
vzhodni Evropi

Angora, 29. novembra (NYT) — New York Times priobčuje v številki 29. novembra sledeče poročilo, ki ga je po radiu poslal njegov poseben dopisnik v Turčiji, g. Ray Brock.

"Vsi večji upori na Balkanu in v Srednji Evropi, neprestano vstaje oboroženih upornikov v grški Traciji in besna vojna v Jugoslaviji z veliko histrijo rahljajo itak slabo edinstvo med malimi osišnimi državami in tresejo temelje "novega reda", ki so ga Nemci vsilili Južnovzhodni Evropi.

Iz poročil, ki jih dan za dan dobivajo tuji vojni dopisniki v Turčiji, iz pričanja posameznikov in končno iz vznemirjenega priznavanja Nemcev samih se jasno vidi, da "raji" sedaj gleda iz oči v oči poštati revolucije in zmede v ozadju vojske, zabredle globoko v brezkončnost Rusije. Podatki tukajšnjih inozemskih poročevalnih krogov potrjujejo, da so Nemci izvršili smrtonosen kazen nad več kot 80.000 Poljaki-talci in osumljenimi "komunisti", lahko pa je mogoče, da so resnične številke mnogo višje. Ista poročila omenjajo uboje 400 Čehov, 14.000 Grkov — požige šestih grških vasi iz masčevanja — 5000 Srbov ubitih v avgustu, septembru in oktobru in nad 300.000 pravoslavni Srbov, ustreljenih ali obešenih po oblastih v Paveličevi Hrvatski od aprila dalje. Ta zadnja številka je bila pazljivo preračunana v najbolj zaupnih krogih.

Italijanski bombniki, topništvo in mornarica so uničili štiri dalmatinske vasi, dve vasi v Črni gori in dve naselbini v Hercegovini. In vedar so Italijani bili prisiljeni povečati svoje zasedne posadke v Dalmaciji, Črni gori in Hrvatski v Sloveniji in v Grčiji, dočim italijanski listi pripisujejo padle v Jugoslaviji v spiske padlih v Etiopiji, Rusiji, za hodnem puščavskem bojišču iz pomorskih bitkav v Sredozemskem morju.

Duša uporov proti osišču v Južnovzhodni Evropi je še vedno Srbija. Nemški "ortskomandant" v Beogradu je že tretjič zagrozil z uničenjem prestolnice z bombami, če odpor ne odneha; opozorilo Bele Hiše v zvezi s tem je samo, potrdilo tistega, kar smo tu vedeli o nemških grožnjah. Zadnje poročilo tujih vojnih dopisnikov vsebuje podrobna obvestila o pospešenem srbskem bojevanju v zahodnem in srednjem odseku in o novih uspešnih napadih urejenih srbskih enot na nemške položaje in skladišča orožja in smodnika.

Med tem, ko upori Grkov in vojna v Srbiji, ki se širi kot ogenj, nemir in neredi v zemljah zasedene južnovzhodne Evrope rastejo, posamezni vojaški strokovnjaki tu mislijo, da bi možni poraz osišča sedaj ali v zimskih mesecih utesnili zanetiti revolucijo Italiji in v malih zasedenih državah, ki bi Nemčijo pripeljale do katastrofalnega konca njenih vojaških uspehov in njene nadzorstva nad celino.

Vesti iz Ameriških virov
Rim, 27. nov. (NYT) — Zagrebški dopisnik italijanskega lista "Giornale d'Italia" sporoča, da so bile povzete nove mere proti "sovražniku Države Hrvatske". Na jugu je prišel veljavni nov zakon, s katerim se določa kazni od treh mesecev do treh let v prisilnem taborišču za tiste osebe, "ki se bo o njih mislilo, da so nevarne za javni red, ki bodo nevarne za državne interese ali se upirale svobodnemu delovanju vstaškega gibanja".

Zagreb, 27. novembra (AP) — Poročila iz Bosne pravijo, da so italijanske čete prišle do Višegrada v Bosni na Drini, ki so ga srbski četniki držali nad sedem mesecev. Višegrad je v bližini odseka, ki so ga zasedli Italijani. Poročila nadaljujejo, da so Italijani končno prodrli v Hrvatsko, razpršili upornike in zavarovali svoj del. Trije oddelki tajne policije se baje s "pomočjo prebivalstva mesta" odbili napade upornikov. Beograjski tisk poroča, da se nadaljujejo borbe med uporniki in četami, ki jim poveljujejo Nemci, v katerih pade po tisoč ljudi v eni borbi.

Budimpešta, 26. novembra (AP) — Po zadnjih poročilih, ki prihajajo iz Jugoslavije, je bilo v zadnjih dneh ubitih 500 srbskih borcev upornikov in 100 ujetih.

Kujbišev, 4. decembra (NYT-z zamudo) — Redna jugoslovanska vojska in četniške jedinice, ki delujejo v Jugoslaviji pod poveljstvom polkovnika Draže Mihajloviča so dosegli pomembne uspehe o ustvarjenju bojne črte okrog vredišča največjega gibanja, v lelu Sumatse, vzhodno od Beograda. Začele so se nove operacije v odseku "Negotina". Začeli so se napadi Nemcev na četniške oddelke v dolini Morave, v planinskih položajih, ki obklopujejo Beograd na črti zahod-jug-vzhod.

Berlin, 5. decembra (AP). — Vest DNE poroča, da je general Nedić izjavil, da sta "varnost in red" vzpostavljena v vsej Srbiji. Po radiu je ponovno poklical vse prebivalstvo, naj se zedini in pomaga "zacetiti rane".

V pričakovanju, da bo izbruhnilo, je dala Anglija močno ojačiti svoje posesti na daljnem vzhodu je predno je prišlo do vojne z Japonsko. Slika kaže, ko se je oddelek britanskih čet izkrcal v trdnjavi Singapore.

Amerikanski Slovenec

Prvi in najstarejši slovenski list v Ameriki.
Ustanovljen leta 1891.

Izhaja vsak dan razen nedelj, ponedeljkoj in dnevoj po praznikih.

Izdaja in tiska:
EDINOST PUBLISHING CO.
Naslov uredništva in uprave:
1849 W. Cermak Rd., Chicago.
Telefon: CANAL 5544

The first and the Oldest Slovene Newspaper in America.
Established 1891.

Issued daily, except Sunday, Monday and the day after holidays.

Published by:
EDINOST PUBLISHING CO.
Address of publication office:
1849 W. Cermak Rd., Chicago.
Phone: CANAL 5544

Naročnina:	Subscription:
Za celo leto \$6.00	For one year \$6.00
Za pol leta 3.00	For half a year 3.00
Za četrt leta 1.75	For three months 1.75
Za Chicago, Kanado in Evropo:	Chicago, Canada and Europe:
Za celo leto \$7.00	For one year \$7.00
Za pol leta 3.50	For half a year 3.50
Za četrt leta 2.00	For three months 2.00
Posamezna številka 3c	Single copy 3c

Dopisi važnega pomena za hitro objavo morajo biti poslani na uredništvo vsaj dan in pol pred dnevom, ko izide list. — Za zadnjo številko v tednu je čas šest dni dopolnje. — Na dopise brez podpisa se ne ozira. — Rokopisov uredništvo ne vrača.

Entered as second class matter, November 10, 1925 at the post office at Chicago, Illinois, under the Act of March 3, 1879.

Ne pozabimo na svoj tisk!

V maju lanskega leta 1940, ko je Hitler napadel mirno Holandijo, so Amsterdamčani bili vsi zmedeni in v zmedenosti pozabili, da bi bili potom radijo postaje oznanili angleškim ladijam, ki so čakale ne daleč od pristana, da bo treba še tisto noč mesto prepustiti sovražniku. Ladije bi bile lahko v manj, kakor pol uri sprejele silna bogastva, ki so ležala v amsterdamskih varnostnih blagajnah. Ljudje so bili nervozni in švigali sem in tja, na obvestilno sredstvo, na radio postajo so pozabili in čez par ur je bilo prepozno. Petokolajci so zasedli postajo. Nazijem je padel v roke velik plen.

Tudi mi drugi zemljani smo čestokrat podobni takim presenečenim in zmedenim množicam. Zanimajo nas druge zadeve, za vse se zanimamo, zato kar je poglavito, kar je nam najpotrebnejše, kar je naše najuspešnejše orožje in sredstvo, pa pozabljamo. Tako sredstvo za nas ameriške Slovence je brezdvomno naš slovenski tisk. Za nas katoliške Slovence naš katoliški tisk! Kaj bi bili mi zlasti v teh tako naglo razvijajočih se vsestranskih dogodkih, če bi bili brez dobro organiziranega lastnega katoliškega tiska? Kdo bi nas vodil, kdo nas obveščal, kdo nam kazal pot? Kje bi imeli voditelji naroda priliko, da bi kazali narodu smetnice, katerim naj sledi in za katerim naj hodi, da bo koristil sebi in svojemu narodu za morjem, ki v teh tragičnih časih toliko trpi? Yes, to moramo imeti pred našimi očmi in potem pa neprestano paziti, da to naše važno sredstvo ne oslabi, marveč da se jači in če se bo jačilo, močnejši bomo v vsem.

Katoliški Slovenec ne sme v nobenem slučaju pozabiti, kaj je. Nikoli ne sme pozabiti, da je katoliški Slovenec. Nikoli ne sme pozabiti, kje je njegovo mesto. Nikoli ne sme pozabiti, da je le med katoliškimi krogi njegovo mesto. Le če se drži te zavesti, ne bo zašel, ampak bo stal vedno na pravem mestu tudi v najbolj dvomljivih slučajih.

Katoličani pa ne smemo biti samo zadovoljni, da smo sami v pravih vrstah in na pravem mestu. Prizadevati se moramo, da pomagamo tudi drugim, da tudi druge prepričamo, kje je njihovo mesto, paziti moramo neprestano, da se naše vrste jačijo in večajo. Kako? Načinov je več!

Najboljši način je, da katoličani ob vsaki priliki razširjamo katoliške liste, katoliško literaturo, katoliške knjige. S tem, da dajemo svojim sosedom v roke dober tisk vršimo veliko agitacijsko delo. Nikdar nam ne sme biti dovolj, da sami podpiramo katoliške liste, ampak glejmo, da ga bodo še drugi, naši sosedje, naši sorodniki, naši prijatelji. Le če bomo tako širili naša propagandna sredstva, bomo razširili katoliško prepričanje med ljudi.

Nahajamo se v božični dobi. V tej dobi je na svetu več dobre volje, kakor kadaj v kaki drugi sezoni v letu. Prijatelji katoliškega tiska to dobo lahko prav koristno izrabijo. S tem da agitirajo med svojimi znanci in prijatelji za svoj katoliški list, vršijo veliko misijonsko delo. Posebno starejši, nagovarjajte druge, posebno mlade, ki delajo, da za svoje starše naroče kot božično darilo za eno leto katoliški dnevnik "Amer. Slovenec", ali pa mesečnik "Novi Svet", ali pa oba lista skupaj. Krasnejša darila ne boste mogli pokloniti osamelemu očetu ali osamelici mamici, kakor če jim daste za božično darilo dnevnik in mesečnik. Vsak dan bo dnevnik spominjal očeta ali mater na vas, vsak mesec bo mesečnik spominjal na vas vaše drage. Kadarkoli se bo oče ali mati kratkočasil za berilom, se bo tudi spomnila na onega, ki jim je list naročil, glej to je pa od mojega sina ali hčere.

V nobeni dobi ni tako lahko agitirati za katoliške liste, kakor o Božiču. Prijatelji katoliškega tiska, poslužite se te prilike sedaj ob praznikih, vsi, ki ste dobre volje in ki želite, da se krščanska miselnost še bolj razširi med ljudske mase. Priliko za sodelovanje imate, kakor še nikoli. Ne pozabite na njo!

Na dan sv. Miklavža 6. decembra letos je izšla za ameriške Slovence nova slovenska pratika, ki se imenuje "BARAGOVA PRATIKA". Izdala jo je tiskovna družba "Edinost" in zelo čedna knjižnica je, ki jo bo vsak vesel, ki jo bo dobil v roke. Na čelu jo krasi škof Baraga sredi ameriške in slovenske zastave. Tiskana je v dveh bar-

vah. Vsebinska peštra in vsestranska informativna. Prepričani smo, da zlasti letos, ko iz domovine slovenskih pratik ne bo, bo ta pratika dobrodošla vsakemu Slovencu in Slovenki. Vsak jo bo pozdravil z dobrodošlico, kakor bo tudi njega (njo) pozdravila ta nova slovenska pratika. Pratika stane samo 30 centov, vsak, ki jo bo pa prejel bo vesel vzkliknil: saj je vredna več!

Prijatelji katoliški Slovenci, delujmo ta mesec in ob vsakem času za svoje katoliške liste in katoliške knjige! Glejmo, da bodo v vsaki slovenski hiši!

VSAKEGA NEKAJ IZ MILWAUKEE

Milwaukee, Wis.

Zopet sem se namenil napisati nekoliko v ta naš list, kateremu želim vesele božične praznike in srečno novo leto ter mu želim, da bi jih še veliko dočakal in še mnogo, mnogo let izhajal, z mnogimi naročniki in predplačniki, kajti, zavedati se moramo, da je ta naš list, kot katoliški list, naš zvesti vsakdanji prijatelj, ki nas redno obiskuje. Če ga pa kateri dan ni, ker ga ne tiskajo, ga prav zelo pogrešam. Imam sicer tudi druge liste, ki tudi lepo pišejo in se mi dopadejo, pa le imam Amer. Slovence najraje izmed vseh. Sem ga menda najbolj navajen. Pa ne bo samo to, dopade se mi tudi zaradi tolikoga števila novic, ki jih tam najdem.

Prav vesele božične praznike in srečno novo leto želim mojim bratom in njih družinam Anton in Viktor Vidergar, v Fohtana, Kaliforniji ter Franku Vidergar v Waymart, Pa. in seveda tudi drugim mojim prijateljem po raznih drugih državah Unije.

Naj omenim, da smo vsi farani cerkve sv. Janeza evangelista dolžni biti hvaležni č. g. našemu župniku Rev. A. Schiffrar, ki so nam preskrbeli sv. misijon, med katerim smo imeli priliko poslušati tako lepe in podučljive govore in ust misijonarja Rev. K. Zakrajšek. Da bi jih le nikdar ne pozabili, ampak da bi po njih uravnavali svoje življenje.

Bolezen je obiskala rojaka Mr. Blaža Zokana in se nahaja v bolnišnici že drugi teden zaradi sladkorne bolezni. Pred kratkim je morala v bolnišnico tudi njegova soproga Mrs. Zokan in se je morala podvreči operaciji, katero je srečno prestala in se že nahaja doma. — Obema bolnikoma želimo skorajšnjega trdnega zdravlja! — Mr. Zokan je menda najhujše že prebolel in želim, da bi se čimprej povrnil domov, zlasti se, ker je zvesti cerkveni blagajnik naše fare.

Ko človek čita o vojni in o razdejnanju tam v stari domovini, si kar ne more misliti, da bi bilo vse to res tako hudo kot pišejo po časopisih. Toda, nekaj že mora biti in kolikor je, je preveč hudo za te, ki morajo trpeti. Zeleti bi bilo, naj bi vsak dal kolikor le more in pomagal tem nesrečnim, ki jih je zadela ta strašna šiba. Vsak naj bi se po

svojih močeh izkazal in daroval za oni sklad v pomoč bednim in revnim v domovini.

Ko človek premišluje, da je dandanes vse po modri, vse po novem, vse avtomatično in na hitro narejeno, kaj bo potem, ko bo enkrat te vojne konec. Saj menda vendar ne bo vojna kar naprej trpela, enkrat je mora biti konec, kajti enkrat le morajo prenehati pobijati ljudi. Saj po božjih zapovedih bi se sploh ljudi ne smelo pobijati in nikdar tako grdo ne z njimi ravnati. Pa kaj hočemo, človek je pač hujši od zverine, kajti niti zverine se tako strašno med seboj ne koljejo in pobijajo, kot se dandanes ljudje. Vse pa zato, ker je postalo vse le preveč moderno. Vsak voditelj, pa naj bo že kjer hoče, vsak hoče le vse po svoje in vsak le svoje trdi. Toda, dandanes je vse preveč takih trdih glav na svetu. Tako je tam v starem kraju, v vseh državah, da se nikakor ne podajo drug drugemu in se nočejo drug z drugim pogovoriti, ampak raje revne ljudi pobijajo. Potem, tako menda mislijo, bomo pa že vladali in vse ustrahovali, ko bo manj ljudi na svetu. Že nekdanji ljudje so govorili, da so vojne samo zato na svetu, da se ljudje pobijajo. In kakor izgleda, je menda res nekaj resnice na tem. Toda, meni se pa le zdi, da gorje tem voditeljem, ki pobijajo in uničujejo narode, kar na svojo roko. Bog bi lahko kako drugače napravil, da bi ne bilo vojska, toda saj je dal ljudem svoje zapovedi, ob enem jim pa pustil prosto voljo, da lahko živijo po nji in si uravnavajo svoje življenje. Pa ne upoštevajo zapovedi, zato pa žive še grje kot živina. Tako bi bilo moje mnenje o današnjih ljudeh, ker opazujem to življenje že zadnjih petdeset let. Kar je božjega se vedno bolj in bolj opušča, na bo molitev in vse drugo. Mi, ki smo prišli iz starega kraja, vemo, kako je bilo tam, kako smo pred tridesetimi, štiridesetimi leti molili rožni venec vsaki večer pri vsaki družini v postnem času in tam pri nas pa še tudi vsako jutro. To je bila pa naša stara navada. Dandanes je pa menda že kar vse to iz mode prišlo in za take moderne ljudi je že tudi menda Bog prestar postal in hočejo dobiti novega, ali pa kar nobenega nečisto pripoznati. — In tudi to je res, kakor so č. g. Father Trunk zapisali v Pisanem po-

O BARAGOVU PRATIKI

Zelo sem bil razveseljen, ko sem danes, to je 10. dec. prejel BARAGOVO PRATIKO iz urada knjižarne A. S. za leto 1942. Nemore si kaj, da ne bi ob tej priliki izrekel najlepše čestitke izdajateljem te pratike, da so si domislili v tem tako potrebnemu času zamisliti in izdati to letno knjižico, brez katere bi morali biti letos naši ljudje, če bi se tega dela ne lotila Družba A. S., da jo je izdala.

Le kako bi mogli biti brez nje! Že od mladosti so bili naši ljudje navajeni na letno pratiko, ki je bila za vsako hišo kot neko posebno glasilo in obrednik tako rekoč nad vse druge knjige najbolj zanesljiva, kar je bilo napisano v pratiki, to je gotovo držalo kot nič drugega.

In za to leto, kot nalašč, do sedaj smo še in še prejemali če tudi bolj po redko nekakšne knjižice, od sedaj v naprej pa ne bomo, nevem kako dolgo več, med nami in našo domovino je zopet temna in debela stena, ki nas deli od vsega onega, kar je nam bilo še drago in milo, domovino bomo gledali samo še v domišljiji ter v slikah kar jih še imamo, kaj realnega pa, kakor so bile "Mohorjeve knjige in pratika", bo ostalo pa pogrešano, kar se pomagati nemore. Ravno za to pa bo vsak rojak zelo vesel, ko bo zvedel za domaćo pratiko, ki bo nadomestila ono, ki je bila vsa leta, od kar se zavedamo nazaj v otročja leta nam kakor sv. pismo dragocena in priljubljena.

Ni potreba, da bi o njej še posebej povdarjal o njeni vsebini, ker je bilo v današnji številki A. S. dobro opisano. Rečem le, da je vredna še enkrat toliko, kakor se zanjo upraša, prav toplo je priporočim vsakemu v nakup dokler jih ne zmanjka.

Pratika je bila za mene nekakšen "surprise", ker nisem niti slutil, da bo izšla. Tako vidite, imamo kot narodna skupina v Ameriki tako sijajno lepo priliko, da vodimo naše narodno in versko življenje še z večjo pogumnostjo in zavestnostjo naprej! In to, ravno sedaj, ko se našim doma tega več ne dovoljuje, kakor slišimo! O, kako v srečni deželi se nahajamo! Toda, strahovi so začeli fofotati nad našimi glavami, strašiti so nas pričeli, nič se ne bojimo, nič strahu, s tem so nas samo vzbudili k zavesti, spali smo in živeli v zapanosti in v lenobi, v samih športih smo se valjali in Ameriške novine so bile vse napolnjene od samih športnih za-

lju 22. novembra o ruskih možganih in Stalinovih in tudi o slovanskih možganih. Resnična je tudi ona o krajačih in belih zeksarjih, ker današnje čase pač res nihče noče ničesar napraviti za božji lon in za nebeški tron. Toda, kateri bodo dočakali časov, bodo že spoznali, kje je resnica.

John Vidergar

bav, za katere se je izdajalo sotisoče, med tem se je pa zavidni in nevoščljivi sovražnik za grmom skrivaje kremlje brusil, kakor skrita mačka, ki namerava planiti na svoj plen.

Sedaj smo se res zbudili in vidimo kaj je pred nami in kaj se po svetu dogaja. Sedaj bomo še bolj razumeli, kaj je z našo domovino, ko so začele bombe padati že na naše tu rojene sinove v daljnih ameriških obrežjih.

To sem omenil mino gredde, ker so novice in govorice ves dan in vsako uro na vrsti in ker, bi skoro kmalu postalo v Ameriki, kakor je v Jugoslaviji. Toda, kakor sem rekel, nič strahu pa veliko poguma! Kadar se ameriški domaćin razjezi in ameriški vojak vidi, da se gre za njegovo domovino, potem pa tudi ta zaviha rokave! Fantje, ki so znali vihteti, bate in metati žoge, bodo znali zagnati tudi granate in udariti s kopitom na onega, ki se bo drznil stopiti na njihovo in našo zemljo!

Res žalostni so bili in nad vse zgodovinski govori predsednika Z. D. v pondeljek opoldan in v torek večer, ko je moral naznaniti, da se nahajajo Z. D. v vojni z nizkotnim sovražnikom, ki je naskočil, kakor divja zver iz za grma na deželo, katere je dajala dolga leta poprej deželi sovražnika mnogo kruha njegovim podanikom.

Naj še dodam, da dežela, kakor je Amerika na njenih principih, ne more nikdar podleči in propasti, kajti, ves svet mora odobravati načela, na katerih se je ali so se Z. D. zavzemale za svobodo vseh narodov.

Res znamo tudi mi občutiti in zna vzeti precej dolgo, kakor je povdarjal naš veliki predsednik Roosevelt, toda, pravica in iskrenost bo prišla le končno na površje!

Oprostite, da sem is pratike zavozil v vojno zono, to pa radi tega, ker je to tako napeto, da se misli človeka tega iznebiti nemorejo. Naj zaključim z sledečimi besedami: Kjer je pravica, tam je Bog, kjer je Bog, tam bo zmaga! Amerika je dežela, ki daje narodom svobodo vere in še priporoča to vsakemu, da naj bi bil veren v Boga. Na denar ju je napisano: "V BOGA MI ZAUPAMO". Amerika bo tudi končno zmagala vse drugo zlo, kar ne stoji na podlagi resnice in pravice, ki gredo vsem ljudem jednako na svetu pa bo padlo. Bog živi Ameriko! Kupite plošče ki se glase: GOD BLESS AMERICA in jih igrajte na gramofon, gotovo jih ima uprava A. S. To so VICTOR No. 26198-a.

Tudi pratike si naročite, da boste imeli spomin na domovino, če tudi so narejene v Ameriki, saj je na en način še toliko bolj častno za nas vse.

Naj Bog Vam vsem naročnikom širne domovine Amerike dodeli vesele božične praznike ter v klju rezmeram vojne vse eno veselo in srečno novo leto.

Anton Grdina

Dogodki

med Slovenci po Ameriki

Rev. Kazimir Zakrajšek zopet v Clevelandu

Cleveland, Ohio. — Zadnji teden je dogotovil svoje misijone v Wisconsinu preč. g. p. Kazimir Zakrajšek. Imel je misijon pri sv. Janezu Evangelistu, v Milwaukee, potem v West Allisu in v Sheboyganu, Wis. Preje pa pri sv. Roku v La Salle, Ill. Zdaj se vrača nazaj na vzhod. Čez praznike ostane v Clevelandu, pri svojem nečaku preč. g. Antonu Bombachu, župniku pri sv. Kirištinu, 880 — East 222nd Street, Cleveland, Ohio.

Brat Viktorijan Znidarič v Ameriki

Chicago, Ill. — Frančiškanski brat Viktorijan Znidarič, ki je bil zadnje štiri leta v Kafarnaumu, Palestina, to je kraj, ki dvanajstkrat omenjen v evangelijih in kjer je Kristus prebil tri leta svojega javnega življenja. V sled sedanjih vojnih homatij so redovniki odšli odtam. Brat Znidarič je bil že preje v Ameriki takoj po svetovni vojni, naker se je zopet podal nazaj v Sveto deželo. Doma je iz Loke pri Zidanem mostu. V red je vstopil leta 1902 v Ljubljani in na to služboval po raznih frančiškanskih postojankah. Zdaj bo zopet nastavljen kot brat v lemontskem samostanu. Dobremu bratu Viktorijanu kliče mo dobrodošel v Ameriko!

Clevelandski bolniki

Cleveland, O. — Zaradi operacije se je morala podati v Womans bolnišnico Mrs. Angela Lube iz East 61st Street. — Iz Glenville bolnišnice se je povzela na dom na East 60th Street Jera Zamejc in se zahvaljuje za obiske in rože. — V St. Vincent Charity bolnišnici se je moral podati Joseph Turk iz St. Clair Ave. — V domi oskrbi se nahaja na bolniški postelji Mr. John Bajuk, 1230 E. 175th Street.

Nagla smrt

Duluth, Minn. — Nedavno sta se z avtobusom peljala Jože Kočvar in njegova soproga. Med vožnjo je Jožeta ne nadno zadel mrtvoud, katerega je podlegel. Star je bil 69 let. Doma je bil Brezine pri Stopičih na Dolenjskem in je prišel v Ameriko pred 47. leti. Več let je živel na Calumetu, Michigan. Zapušča soprogo, tri sinove in pet hčera.

"ŠIRITE AMER. SLOVENCA"

SLUŽBA POMOŽNEGA UPRAVNIKA

pri listu "Am. Slovenec" je razpisana. Stalna služba za pravo osebo. Moški ali ženska, dekle ali fant. Starost ni izjema, dokler je oseba sposobna opravljati predpisano delo. Oni, ki so večši slovensčine in angleščine imajo prednost. Prijave bomo sprejemali do 26. dec. 1941. Službo treba nastopiti takoj po novem letu. Oni, ki se bodo zanimali za to službo se naj prijavijo do 26. decembra osebno ali pismeno UPRAVI AMER. SLOVENCA. 1849 W. Cermak Rd., Chicago, Ill.

SOLZE ALI SMEH

(348)

(Metropolitan Newspaper Service)

Napisal: Edgar Rice Burroughs

Tarzela je zasledila za sehoj stopinje. Naglo se je obrnila proti svojemu sovražniku.

Bascom Sharp se je obrnil in zbežal. Tarzelina jeza se je obrnila in se spreminjala v veselje, ko je videla bežati tako čudno postavu.

Deklica je zopet nadaljevala pot. V bližini Butawa vasi je zasledila veselo vrvenje. Kmalu je opazila vzrok tega razveseljevanja.

Beli velikan je bil v kletki. — Tarzela je bila osupnjena. Solze in smeh se je borilo v njej. Ali ga ima rada, ali ga sovraži? Ali naj mu pomaga ali ne?

THE GIRL WAS STUNNED. TEARS AND LAUGHTER FOUGHT FOR MASTERY. DID SHE LOVE HIM, OR HATE HIM? SHOULD SHE HELP HIM—OR LEAVE HIM TO HIS FATE?

NEDELJSKI KOTIČEK

J. M. Trunk.

TEDENSKI KOLEDAR

21. Nedelja — 4. Adventna.
22. Ponedeljek — Tomaž.
23. Torek — Emilijana.
24. Sreda — Adam in Eva.
25. Četrtek — Božič.
26. Petek — Stefan.
27. Sobota — Janez Evang.

TRETJA NEDELJA V DECEMBRU

"Število človeških let je kvečemu sto let, kakor kaplja vode iz morja in kakor zrnce peska so njih mala leta proti dnevu večnosti (Sirah 8,18)".

Kaj bi bila najvišja starost, ki jo moreš doseči, preživljena v najčistejši sreči, v primeri z neizmernimi časi, za katere si ustvarjen? Ali bi bila vredna tudi le spomina, ko je prešla? Za neumrjočo dušo nima niti najmanjše vrednosti vse to, o čemur se bo enkrat reklo: "Minulo je". Za pametno mislečega človeka to življenje samo na sebi nima pomena, vrednost, pomen ima le kot pot in priprava za večnost. Dolgo je živel, kdor je mnogo zaslužil za ono boljše življenje, in dosti dolgo je živel, kdor ga je sploh zaslužil.

Kolikim pa je ravno dolgo življenje v pogubo večnega življenja! Mnogi so živeli v začetku nedolžno, pozneje so se pa pogreznili v grehe. Ali ne vidimo to na najmodrejšemu

kralju, na Salamonu? Če bi bil njegov konec podoben začetku, njegova starost mladosti, ali bi bil svet kdaj videl srečnejšega vladarja? Kakšna sreča bi bila za njega, če bi ne bil dosegel takšne starosti, in s koliko večjo gotovostjo bi se moglo soditi, da se je izveličal?

Ne vemo, kaj zahtevamo, če si želimo dolgega življenja. Dušne nevarnosti, katerih v mladosti nismo poznali, morejo prinesiti starejša leta. Če bi tudi gotovo smeli upati, da se bo pomnožila naša čednost, niti tedaj bi si ne mogli brez strahu želeli dolgega življenja, ker nevarnost večnega pogubljenja bi trajala vse naše življenje. Izven nevarnosti boš šele po zadnjem vzdihljeju. Edino Bog ve, ali boš pozneje boljši ali ne, ali ti pretijo nove nevarnosti, ali ne, ali boš v njih stanovitven, ali padel. Ali ni najmodrejša, da pripustimo Bogu dolgot našega življenja, Bogu, kateremu vse živi? —

BARAGOV SVETILNIK

P. Bernard Ambrožič OFM.

En teden je Svetilnik zgubil, če ste opazili. Ne po svoji krivdi in tudi ne po krivdi koga drugega. Eden od obeh listov, ki ga prinašata, en teden nikakor ni mogel dobiti prostora zanj. Zato smo potem počakali en teden, da je Svetilnik v Glasilu dohitel onega v Amer. Slovincu. To je torej vzrok.

Med tem smo prejeli od Rev. Trampaša lep spis za sto-enajstletnico Baragovega prihoda v Ameriko. Priobčili ga bomo zadnji teden letošnjega leta. Takoj na tem mestu naj pa bo povedano, da g. Milko Trampaša iskreno pozdravlja vse Baragove častilce v Ameriki in vošči vsem vesel Božič.

Zdaj pa takoj nadaljujmo poročilo Rev. Trampaša za letošnjo Baragovo Zvezo, da ne bo prav preveč raztrgano. 1. Kaj se je do danes naredilo? Nekoliko!

Ko sem bil v U. S. A. na obisku, sem med drugimi zanimivimi rečmi opazil, veliko zanimanje za našega škofa in misijonarja Friderika Barago. Pa med vsemi slovenskimi centri je bilo videti največje navdušenje v Clevelandu, med očitnimi rojaki.

Zlasti goreči g. Julij Slapšak mi je pri vsaki priliki pošepetaval na uho: Bogumil, zanimaj se za Barago v Južni Ameriki! Enkrat, dvakrat, trikrat sem mu obljubil, da bom storil vse po najboljših močeh.

Misel, da Baraga ni poznal v Južni Ameriki in da se tam doli ni še nič storilo za njegovo čast, mi je grizla vest. V latinski Ameriki je duhovnost doma. Tam so številne slovenske kolonije. Španski in vsakršni drugi katoličani vse polno, ki so zelo sprejemljivi za vsako dobro stvar. Med temi ljudmi torej beseda o Baragi ni poznana. Čutil sem se osramočenega.

Tako se je tam v Clevelandu rodil moj sklep, da bom vsako

prosto urico svojega nadaljnjega življenja posvetil Baragi. Pred tisto krasno podobo Baragovo, ki jo ima g. monsignor Ponikvar, sem obljubil razširjati ime in slavo Baragovo na vse načine, ki mi utegnejo biti na razpolago. In sem tudi res kar brž začel.

Že tam v Clevelandu sem začel prevajati življenjepisne črtice o Baragi. Končal in za tisk pripravil sem jih na parniku, ki me je peljal nazaj na jug. Obenem s pisanjem sem delal načrte za propagando.

Takoj bo sem se vrnil v Ekvador, sem napravil potrebne korake za dovoljenje cerkvenih oblasti, da knjigo o Baragi izdam v tisku. Vse sem dobil in knjiga je izšla. Pa je tudi takorekoč v hipu — pošla. Neko število sem jih osebnostno razdelil med ljudi, kako tretjino sta mi jih razpečala Nikolaj Bradič in Efrim Tomsich. Ostale so pa šle čez mejo držav Kolumbije in Peru.

Začel sem misliti na drugi tisk. Za dovoljenje in odobritev sem to pot naprosil več škofij, ker sem že na ta način želel zainteresirati za Barago vsaj večje število škofov. Namen se mi je obnesel. Ko mi je škof Alberto M. Ordóñez izročal svoj "imprimatur", je dostavil, da stori to z največjim veseljem! In je še dejal: Baragovo ime bo v kratkem pokrilo vse meje moje škofije. . . . Zraven je stal jezuit P. Goetz, škofijski cenzor, ki je tudi obljubil svojo najzadatejšo pomoč.

Pozneje sem temu škofu poslal dve Baragovi sliki, eno za bogoslovno, drugo za škofijsko pisarno. Tudi P. Goetzu sem dal eno in še posebno zahvalno diplomu. Videl sem, da bi bilo treba tiskati kakih 20—50 tisoč iztisov Baragovih življenjepisnih črtic. Toda to ni bilo mogoče iz raznih razlogov. Med glavnimi je pa bila — revščina.

V New Yorku se je nedavno otvorila nova katedrala, ki pripada neki protestantski sekci in katere notranjost kaže gornjo sliko. Kakor se trdi, je to največja gotška katedrala na svetu, kajti dolga je eno desetino milje.

Preveč me je stala graditev cerkve v čast Brezmadežne in stavba šole Baragovemu imenu. Poleg tega sem imel še 118 dolarjev misijonskega dolga od prej. Vse milodare, ki sem jih bil prejel od blagih dobrotnikov, sem na ta način razdal. (Zal, ko je bilo na cerkvi in šoli končano, je kmalu potem vse skupaj padlo v roke sovražnih Peruancev. . . .)

Ker sem pa še vedno želel, da bi izšla knjiga v večji nakladi, sem poslal rokopis g. Janezu Hladniku s prošnjo, naj bi on poskrbel za tisk. Tudi sem ga naprosil, da bi se zavzel za stvar v Argentini, Chilah in Urugvaj. Prijazno mi je odgovoril, pa ni mogel dati kakih zagotovil.

Seveda bi ne bilo dovolj, če bi knjiga o Baragi izšla v Argentini. Jaz imam še vedno srčne želje, da bi jo ponovno izdal tudi tu in še za druge države. Za Brazilijo pa še posebej v portugalskem jeziku.

Toliko torej morem poročati o tem, kaj smo glede Barage skušali storiti s tiskano besedo.

Poleg tega sem vse od svojega povratka iz Amerike ves prosti čas porabil za propagando potom pisem. Stotine in stotine pisem so romale od tu po zračni, zemeljski in morskimi pošti na vse strani Ekvadorja, Kolumbije in Peru. Nekaj tudi v Panama, Bolivijo in Venezuelo. V vseh pislih je bil govor o Baragi in tako sem delal propagando.

Dobershen del pisem je prišel ugoden odgovor in v odgovorih sem bral premnoge zlate in biserne besede. . . . Uvidevam, da bo treba s te vrste propagando nadaljevati. Morebiti je še bolj uspešna kot potem knjig o Baragi. Zato obledi svetlobi navadne svetilke piševa in piševa pisma jaz sam in Efrim Tomsich, včasih cele noči.

(Dalje prihodnjič)

Ti, ki si zgornje vrstice bral ali brala — ali se ti ni zganilo v srču občudovanje? Ali ti ni prišla na misel sama ob sebi beseda: To je misijonar. . . .

Pa saj bomo kmalu brali še več iz poročila g. Trampaša. Zdaj ne morem mimo številke TRI. Nič ne vem, kje naj jo iščem, kod naj o njej poprašujem. Nekaj je bilo namignjeno iz naselbine, ki nima slovenske župnije. Da, v nekem takem kraju bi radi imeli Baragovo številko in je bilo rečeno, da bodo tam imeli številko TRI, če se hitro ne dvigne kaka naselbina, ki ima slovensko župnijo. Nadaljnega gla-

su nisem še dobil, to pa rečem, da bo jako lepo, če do tega pride, obenem pa tudi jako — grdo. . . . Namreč za toliko število slovenskih naselbin, ki imajo slovensko župnijo. . . .

Zdaj pa še nekaj — privatnega. Božič se bliža in vseposod že pišejo ali vsaj pripravljajo božične voščilne karte. Prav včeraj je bilo, ko mi je prišlo to do zavesti. Kaj bom pa jaz napravil — koliko voščilnih božičnih kart bom razposlal???

Naj bo lepo ali grdo — nobene ne bom. Saj če enkrat začnem, povejte mi, kje naj neham? In če bom nehal, kaj bo pa z drugim mojim delom? Oprostite, če morete, VSI oprostite. Ko boste brali te vrstice, bom jaz že na poti v Kanado za Božič, res ne bom imel časa pisati. Morda boste dejali, da sem tako "stingy". Bom pa tole povedal. Če bom imel kak groš v žepu, ko se vrnem iz Kanade, še pred novim letom, bom pa dal vse tisto za svete maše starokrajnim duhovnikom in bom naredil namen, da je za srečo vseh tistih, ki jim nisem poslal božične karte. Morebiti bo tako še bolje. Na tem mestu si pa drznem vsem prijateljem in prijateljicam, tetam in stricem, dobrotnikom in sploh vsem pridnim ljudem voščiti: Blagoslovljen Božič!

FRANCIJA SKRAJNO ŠTEDI S PREMAGOM

Vichy, Francija. — Zaradi velikega pomanjkanja premoga se je odredilo za Francijo, da se bo moralo dnevno delo opravljati v naprej nepretrgoma, namreč brez vsakega opoldanskega premora, da se bo s tem v popolnosti izrabila dnevna svetloba in ne bo treba za razsvetljavo uporabljati elektrike ali pa plina. Povrhu je prepovedana uporaba električnih potrebščin v domovih in enako se tudi dvigala ne bo smela več uporabljati za prvih pet nadstropij.

FOR DEFENSE

BUY UNITED STATES SAVINGS BONDS AND STAMPS

TO IN ONO

VATIKAN JE ZAPOSLEH PREGNANE ŽIDE

Vatican City. — (ONA) — V Vatikanu je te dni zopet dobilo zaposlitev več židov, tako da znaša sedaj število Židov ki si zaposleni v Vatikanskem mestu do sto. — Zaposleni so pa pri različnih delih; kot vrtnarji, knjigovezi in knjižničarji. Nekaj židovskih profesorjev, ki so prej bili na italijanskih univerzah in jih je zadela protizidovska postavila italijanske vlade, bodo, kakor je razumeti, zaposlili v znanstvene svrhe v Vatikanskem mestu. — Vatikan je tudi ponovno obsodil postavbo proti židom, ki je samo "nesrečen posnetek nazijske Nemčije".

BARAK JIM PRIMANJKUJE

Zurich, Švica. — (ONA) — Hitlerjeva vojska na Ruskem je bila nepripravljena zelo občutno prizadeta od tako zgodaj nastopile zime. Zato pa sedaj Nemci na vse pretege hitijo pošiljati v Rusijo les za lesene barake, katere bodo nemški vojniki uporabljali v zimski kampanji proti Rusiji. — Nadalje se poroča, da že dosedanje lesene barake v Nemčiji podirajo in izvažajo na rusko fronto, da jih tam zopet sestavljajo, vojske ki so prej stanovali v teh barakah, pa nastavljajo v druga poslopja, katere je vlada zasegla. Neki frančiškanski duhovnik je povedal, da so vsa poslopja, ki so bila last njihovega reda zasegli za vojske.

TUDI ČEBELE JI NISO POMAGALE

Cairo, Egipt. — (ONA) — Skozi roje čebel si je morala priboriti pot tukajšnja policija, da je prišla do neke ženske v vasi blizu mesta, ki je hotela odnesti Faraonove dragocenosti iz tukajšnjega muzeja. — Ko je policija preiskovala njeno hišo, je ženska že poprej odprla nekaj panjev čebel, katere je nalašč za to pripravila in zbežala v zgornje prostore. Toda policija se tudi čebel ni ustrašila in je našla žensko s Faraonovimi dragulji v rokah. Policaji so bili precej močno opikani od čebel, vendar so dragocenosti rešili. Pravijo, da je ženska nekaj v sorodstvu z muzejnim stražnikom.

PRISPEVKI

za trpeče rojake v starem kraju

John Tancik, Salida, O.	\$5.00
K. Eyenetich, Spalding, Nebraska	1.00
Skupaj	\$6.00

OBSTRELJEVANJE BEOGRADA

(Konec)

Pretrsujoč je pogled na porušeni Stari Dvor. Težka bomba je odvalila celo krilo zgradbe in ga spremenila v kup razvalin. Na vrhu kupa leži velika bronasta krona, ki je krasila kupolo nad tem krilom dvora. Krona se je še naprej bleščala na vrhu ruševin. Srečam starejo ženo, vzdihuje. Ne stoka na glas, ne joka. Vprašam jo, kaj ji je. Pravi, da so ji v Romini ulici porušili hišo. "Izvelkla sem se sama in dva sinova. Kje pa je mož, kje ste obe hčeri, moji dragi?"

Zdaj je Beograd že pust in prazen. Cele ulice so mrtve. Tu pa tam srečaš živo dušo, ki se kakor senca potikajo po ulicah, izogibajoč se razvalinam in razbitemu steklu. Ustavljam nekatere teh živih strahov in jih vprašujem, kaj počne v mrtvem, razdejanem Beogradu in kako živijo. Odgovarjajo: "Vse noči in dneve smo še vedno v kleteh. Tam prenočujemo in tam tudi jemo, če imamo kaj. Najtežje pa je z vodo. Ko bi vsaj vode imeli! Prinašajo jo iz Save in iz Donave. In iz oddaljenih vodnjakov, umazano in smrdljivo, pa jo vendar plačujemo dinar za liter." Tistim pešicam Beograščanov, ki so ostali v mestu pred trda zaradi hrane. V tistih dnevih po obstreljevanju se je kg kruha plačeval s petdesetimi dinarji in jajce z dvajsetimi.

Beograd je bil v zastavah 27. marca. Tudi dan napada je pričakal z zastavami. Celotno zgradbo državnih oblasti so bile v zastavah. Na kljuki zraven nekega okna visi košček zastave. Pogled mi pade nanjo in na sosednje okno; za njim sedi plavalas dekle in zraven razbit stroj za kodiranje. Žalostni in nepremični pogled se ji je uprl na porušeno mesto.

BEOGRAD

Profesor Čarović v Narodni Enciklopediji

Beograd je bilo vedno mesto velike važnosti. Naseljeno je bilo že v predzgodovinskih časih. Avalski rudniki svinca in cinobara so se izkoriščali že v brončeni dobi. V četrtem in v tretjem stoletju pred Kristusom so si Kelti, izkoriščujoč gospodujoči položaj Kalimegdana, zgradili svoje utrjeno mesto Singidunum. Rimske osvojitve v Srbiji so bile končane okrog Kristusovega rojstva; tedaj je prišel v njihovo oblast. V njem so daljši čas bivali oddelki četrte Flavijeve legije (od l. 92 po Kr.); po vsem delu današnjega Beograda od Kalimegdana do Čubure nahajamo njihove spomenike. V četrtem stoletju po Kr. je tu stanoval krščanski škof, l. 366 pa je bil tukaj zbor pripadnikov krščanske sekte Arijcev. Rimski cesar Jovijan je

bil rojen v Singidunu. Krščanska občina v tem mestu je v 4. st. dala več mučnikov. V petem st. so mesto osvojili Atilini Huni, za njimi Sarmati in končno Goti. Cesar Anastazij je na ozemlju Singiduna naselil Herule v začetku šestega st., a cesar Justinijan je mesto obnovil. V devetem stoletju se pojavilo mesto s svojim srbskim imenom Belgrad. Tu so sprejeli Metodove slovanske pridigarje, ko so bežali iz Moravske. Od devetega st. se v Beogradu vnovič omenja sedež škofije. L. 1124 so Madžari porušili mesto in z njegovim kamenjem utrdili Zemun Bizantinci pa so napravili narobe leta 1154. V Beogradu sta s l. 1190 sestala cesar Izak Angarter Bela III. L. 1284 je Kral Dragutin dobil Mačvo z Beogradom ter Srem, Soli in Usero. Bosni. Beograd je bil prestolnica. Tedaj se je tu zlasti odlikovala 'velika emtropolitiska zbornica cerkev' s čudodelno sliko Matere Božje. Od l. 1319. je bil Beograd spet madžarski. Okrog njega se je Dušan boril s kraljem Karlom Robertom in Lajošem Velikim. V srbske roke Beograd prišel spet, ko je zavladal despot Stevan; ta ga jako utrdil. Tu je imel Stevan svetogorčne bitke med Madžari in Turki, v katerih se je zlasti odlikoval l. 1456 Ivan Hunyadi (Sibinjanin Janko). L. 1521 je Beograd zavzeli Turki. V Carigradu in okolici so odpeljali večino prebivalstva. Tako je na stalo tam naselje 'Beograd'.

L. 1594. v B. sežgo truplo Sv. Save, po srbski vstaji v Banatu. V 16. in 17. st. se B. razvije kot trgovsko mesto z mnogimi lončariji na tujem. Imel je 12.000 hiš. L. 1690 v njem išče zavetja pred turškimi maščevanjem ljudstvo s patriarhom Arsenijem III. L. 1699., po karlovaškem miru je Beograd postal obmejna trdnjava Turčije. Princ Evgen Savojski je pri Beogradu premagal Turke in zavzel mesto. Odslej, po požarevskem miru l. 1718. Srbom se je po dolgih naporih posrečila združitev beograjske in karlovske nadškofije ki jo je Avstrija po porazu pri Grocku in z beograjskim mirom 1739 izgubila. V tej vojni je mesto mnogo trpelo in trgovina je nazadovala skupno s številom prebivalstva.

Turkom so Srbi vzeli B. v Karadžordževi vstaji l. 1806.

Širite in priporočajte list "Amerikanski Slovenec!"

DELO ZA DEKLETA

Slovenka dobi delo v apartment rooming-house. Dekleta z dežele imajo prednost. Piše naj na "Owner", 1436 W. Monroe St., Chicago.

Slovenska pratika

ki ji je ime

"BARAGOVA PRATIKA"

je izšla te dni. Lepa je! — Tiskana v dveh barvah. — Vsebuje mnoge važne informacije. — Zanimiv je političen pregled. — Pestra je kronika vidnejših slovenskih dogodkov v Ameriki. — Kronika vojnih dogodkov. — Uganke in zanimive črtice. — Krasijo jo mnoge slike. — Nobena slovenska hiša naj bi ne bila brez nje. — Izdalo se jo je le omejeno število. — Hitite z naročilom, da ne ostanete brez nje.

Stane 30 centov

naroča se od

Knjigarna Amerikanski Slovenec

1849 W. Cermak Road, Chicago, Illinois

Za naročilo pošljite Money Order, ček, ali pa znamke po 3 cente.

"NA INDIJO"

Ruski spisal G. P. Danilevski
Preložil Al. Benkovič

— ZGODOVINSKI ROMAN —

— Slabo se godi kmetom, gospod, o slabo! je rekel Afronka ter se pomaknil bliže k pragu. Ne bodite hudi, a mi smo se odločili in šli... a kaj se godi tam doma? Komisarji in fiskali hodijo po vaseh, groze... če ne prinesete novcev v blagajno, postavimo vislice in pričnemo obešati. Ali ne plačujete naši bratje... od kopanin, dvorov, mlinov, ulnjakov in bogve od česa še? Pri vsem tem pa je še slaba letina, živina crka, povsod nesreča...

— Saj ste vendar na očini? se je začudil Kasatkin. Kdo vam kaj more?

— Vse so odvedli — da grade v pristanih, na cestah, kopljejo kanale... ti pa plačaj z babjim tkanjem, — mati je prodala zadnjo kravico, — plačaj celo za izkopani grob... Tedaj pa si prišel ti in me vzel s sabo... in ves naš kraj, kolikor nas je bilo, se je odločil, da gre k toplim vodam, k Čerkesom.

— Beg Afronja, kaj pa misliš? To ni lepo, to je greh! je rekel Aleksej.

— Beg je nečasten, a zdrav, je odgovoril sluga. Mi nismo Kalmiki, zdaj ne pobegnemo več... a doma, oj, tam je hudo. — Zakaj si molčal v vasi? Župan bi si bil zapisal...

— Župan? Tudi moja črna kobila, gošpod, ne postane belec.

Kasatkin po teh besedah ni mogel zaspati do jutra. Spomnil se je naborov v Holandiji in v Astrahanu, splošnega upanja, pričakovanja skorajšnjega in gotovega uspeha. Z mučno bolestjo mu je hodila na misel Dunja in njen nameravani odhod, o katerem je v domovini slišal od Marije Savišne, ko je bil še v Gurjevu. Kako bo potovala žena? Kje se nahaja zdaj? Pride li prav do njegove vrnitve s pohoda?

Zemeljski okopi okrog tabora so bili proti jutru do polovice zgrajeni. Hivinci niso pustili končati pričetega dela. Opoldne so znova in s podvojeno silo napadli, dali znamenja za umik ter zopet s tuljenjem in kričanjem ponovili več naskokov.

Prvi poizkusi so bili posebno ljuti. Topovi, še ne prav postavljeni in od nasipov kriti, niso mogli streljati. Zato pa so pešci hrabro odbili vsak naskok. Kozaki so prosili Bekoviča, da bi smeli udariti ven in sovražnika zasledovati. A knez jih ni pustil.

— Kako bi se naši sestradani in shujšani konji mogli kosati z njih skakuni? je rekel kozakiškim polkovnikom. Počakajte, zgradili bomo utrdbo, konji si odpočijejo — dela bo dovolj za vas vse... Varčujte z živežem... kdo ve...

Napadi so se ponavljali drugi dan ter brez prestanka trajali do večera.

— Gospodje pomorski poročniki, je rekel Bekovič, pri nadzorovanju dela, — ali boste skoro gotovi z baterijami? Hivinci imajo puške-samostrele, topov, kakor vidite, nimajo... Čas je, da jim pošteno pokazemo...

— Še eno ali dve uri, je odgovoril Jurlov z nasipa. Skoro potegnemo topove ger.

— A vaši? je vprašal knez druge častnike.

— Moj je pripravljen, je odgovoril Kasatkin. Še vrvi potrebujem... trgajo se... potem takoj nabijemo...

Solnce se je pričelo skrivati za ogromnim, rumenovišnjevim oblakom. Jezero je krila megla. Rob neba nad holmi je jakko žarel. "Kakor takrat, ko smo odšli na

Kaspij," je šinilo v glavo Bekoviču. Za nekaj časa je vse utihnilo. Tudi napadavci, skriti za griči, so umolkli.

Utrjeni, potni vojaki v raztrganih košuljah so pri baterijah Lebedeva in Kasatkina nametavali zadnje lopate prsti. Dragonci so z vrvmi in taborsko pripravo vlačili skupaj železne in medene topove.

Bekovič je stopil na Kasatkinovo baterijo, ki je stala v desnem oglu spredaj. Sedel je na nasip. Nekdo je zaklical: "Pozor!" V daljavi nad holmi se je zopet dvignil prah, nekaj se je zibalo v mraku.

— Fantje, je rekel knez vojakom. Le pridni bodite, pisal bom carju.

Pogledal je skozi daljnogled, si pomel oči in ga dal Alekseju.

Z baterije je bilo razločno videti plosko ravnino pri jezeru, ki se je naslanjala na temneče griče. Iz globeli med griči se je vila naravnost proti okopom lavina Hivincev. Drug oddelek Hivincev je dirjal od desne z višine z namenom, napasti trdnjavo od strani in od zadaj.

Pred prvim oddelkom, kakor je razločno opazil Bekovič, je na visokem, črnopegastem, naokroglo obdrzanem argamaku (žrebec azijske pasme) dirjal v žoltem kaftanu in na tilnik potisnjenem belem turbanu jezdec ogromne rasti.

"To je sam Sirgazi!" je pomislil Bekovič, strepetal ter naročil častnikom, naj počakajo jezdecev na strelno daljavo.

Topničarji so na baterijah stopili k topovom. Knez se je obrnil h Kasatkinu, da bi mu nekaj povedal.

Ta hip se je na nebu nad trdnjavo pojavila jata od Hivincev prepodenih žerjavov.

Bekovič se je spomnil slovesa na morju, barke, ki je odplula proč.

— V sredo!... ali vidiš? je zaklical Kasatkinu. V žoltega!

Aleksej je bil že naravnal top. Tudi njemu je v mislih vstala nedavna preteklost — carjevo izpraševanje, strel v cilj. Roka se mu je tresla, kakor takrat. "Sreča, ali me boš zapustila?" je pomislil, vzel topničarju zažigalno ter jo približal užigalni luknji.

Strelji so zagrmeli. Krogle so signile. Karteče so zažvižgale v vrste proti nasipu dirjajočih jezdecev. Hivinci so se grozno prestrašili. Njih prvi in stranski oddelek je obstal, se zmešal drug z drugim. Prerivajoč se drug čez drugega so pobirali ubite in ranjene ter se spustili v beg. Musketne pešce so pokale v najbližnje neredne vrste. Kupi teles so čezincev pokrivali polje.

"Kaj pomenja to? Je li že zmaga?" je pomislil Kasatkin s trepetajočim srcem.

"Ura!" se je oglasilo za nasipom. Grebenški kozaki se nasproti knezovemu ukazju niso mogli vzdržati, poskakali iz okopov ter udrli za premaganimi, v nerednih tolpah bežečimi Hivinci.

— Zmaga! zmaga! so kričali častniki. Oj, kakšen odpor! Vivat!

Bekovič ni odmaknil daljnogleda s holmov, kamor so drli bežeči. Tudi Kasatkin je pogledal tja skozi podani mu daljnogled.

Ogrozni žolti jezdec na pegastem konju ni bil ranjen, kakor se je razločno videlo v tisti strani. Mirno, s počasnim tekom je jezdil v hrib, ki ga je bilo v mraku komaj videti, mahal z rokami na desno in levo ter očividno dajal nova povelja.

(Dalje prih.)

KNJIGE O SOLZAH

L. 1802. je naznanil neki Anglež, da bo objavil delo, ki razpravlja o solzah in ki bo obravnavalo zgodovino jokanja od ustvaritve Eve do teden dni. Poudarjal je, da je to delo sestavil po najzanesljivejših virih in pod nadzorstvom nekaterih dam iz visoke družbe, ki proučuje jokanje.

Delo je obsegalo deset knjig in s kakšno temeljitostjo se je moč spravil nanj, kažejo že njegove navedbe o vsebini. Pava knjiga je obravnavala "Izvor in starost solz ter njih sestavo pred vesoljnim potopom". V drugi in tretji knjigi so sledile raziskave o "Napredku jokanja med najstarejšimi ljudstvi", o "Izvoru stokanja". "Presaditvi solz na evropska tla, poleg biografskih podatkov o odličnih jokačih". Četrta knjiga je imela za vsebino "Aritmetično raziskavo o objokanih vesteh". Peti zvezek se je bavil z zgodovino ekipaž in njihovom prastu zavoljo solz. In tako se je ta nora stvar nadaljevala.

Avtor je bil prevzel vse mogoče stvari v krog svojega razpravljanja. Izračunal je bil globino solzne poplave pri neki žaloigri, poročal je o uporabi čebule pri pogrebih in o "učinku solz na izdelke narave". V deseti knjigi je razdelil solze v slane, grenke, sladke, čustvene solze, v kataraktne čustvenosti in v "slapove lepih občutkov". Prospekt je nadalje pripovedoval kupcem, da bo vse delo okrašeno z bakrorezi črnih, plavih in rjavih oči "v vseh postajah jokanja", z "blestečimi se in jokačimi portreti slovitih žensk". Dodane so tudi podobice "izrednih jokačev v boleznih". Delo bo najsijajnejše, kar so jih kdaj videli človeške oči.

Na žalost ni znano, kakšna usoda je doletela ta originalni grafomanski izdelek.

Predstavite vašim prijateljem "Amer. Slovenca" in jim ga priporočite, da se nanj naroče!

Božične razglednice

Navadne božične karte razglednice (korespondenčne karte) ... 3 karte za 10c	
Ducat (12) ...	30c
Srednje božične karte s kuvertami slovensko tiskane, pol ducata (6) ...	25c
Ducat (12) ...	45c
Večje božične karte, zelo krasne, slovensko tiskane, s kuvertami pol ducata (6) ...	40c
Ducat (12) ...	70c

Vse karte so tiskane s slovenskimi pozdravi in voščili. Z naročilom je poslati potreben znesek v Money Order ali pa v znakah po 3c. Naročila sprejema:

Knjižarna Amerikanski Slovenec
1849 W. Cermak Road, Chicago, Illinois

Društvo sv. Jožefa

ŠT. 159, K. S. K. J., CLEVELAND, (Collinwood) OHIO
Društvo zbora vsak tretji četrtek v mesecu v Slovenskem domu na Holmes Ave. ob 7:30. Ako se niste član tega največjega društva v Ameriki, se vas opozarja, da se takoj vpišite dokler niste še prestari.

V društvo se sprejemajo moški in ženske v starosti od 16. do 60. leta. V mladinski oddelek pa takoj po rojstvu in do 16. leta. Poleg izredno velikih podpor za najmanjše prispevke, goji društvo tudi razne vrste športa za mladino.

Frank Matoh, predsednik, Louis Simenc, blagajnik, John Perdirtz, tajnik, 14904 Pepper Ave. Tel. Glenville 7120
Mike Zlate, boln. tajnik, 845 E. 139th Street
Telefon: P. O. 9902

Zdravniki: Dr. Skur, dr. Perme, dr. Stasny in dr. Opačkar.

Najboljšo Garancijo Zavarovalnine Jamči Vam in Vašim Otrokom

Kranjsko-Slovenska Katoliška Jednota

Najstarejša slovenska podporná organizacija v Ameriki... Posluje že 47. leto.

Članstvo: 37.500. Premoženje: \$4,935,000

SOLVENTNOST K. S. K. JEDNOTE ZNAŠA 125.19%.

Če hočeš dobro sebi in svojim dragim, zavaruj se pri najboljši, poštini in nadsolventni podporni organizaciji, KRANJSKO-SLOVENSKE KATOLIŠKE JEDNOTE, kjer se lahko zavaruješ za smrtnine, razne poškodbe, operacije, proti boleznim in onemoglosti.

K. S. K. JEDNOTA sprejema moške in ženske od 16. do 60. leta; otroke pa takoj po rojstvu in do 16. leta pod svoje okrilje.

K. S. K. JEDNOTA izdaja najmodernejšo vrsto certifikate sedanje dobe od \$250.00 do \$5,000.00.

K. S. K. JEDNOTA je prava mati vdov in sirot. Če še nisi član ali članica te mogoče in bogate katoliške podporne organizacije, potrdi se in pristopi takoj.

Za pojasnila o zavarovalnici in za vse druge podrobnosti se obrnite na uradnike in uradnice krajevnih društev K. S. K. Jednote, ali pa na:

GLAVNI URAD

351-353 No. Chicago Street, Joliet, Illinois

Pisano polje

J. M. Trunk:

Živino smo pasli tiste dni. Pastirji se radi zbirajo skupaj. Noben izmed nas še ni bil nad desetim letom. Saj veste, koliko more biti tedaj pameti. Med nami je bil poba, ki je prišel za pastirja iz sosedne vasi, par let starejši. Rekli smo mu "Krempeljček". Mimo pašnikov je prihajalo nekaj "gospode" iz Beljaka, ki so navadno šli na otok na Baškem jezeru. Pozneje sem izvedel, kakšna je bila ta "gospoda", kakšne uradniške družine, kjer od 20 tega v mesecu ni bilo več jesti, in so prihajali, da se za par krajcarjev malo najejo. V resnici so bili reveži, in še gošposki reveži. Ampak tisti Krempeljček je kar zbesnel, pobral se kak kamen, in se pridušval, da se mora vse te "vampljne" pobiti. V mojo kratko pamet so prihajale čudne misli, pa jih še nisem mogel spraviti v red, le čudno se mi je zdelo, da "se mora vse vampljne pobiti". Ampak kaj je moralo biti v glavi tistega Krempeljčka, da je kar zbesnel??

Zdaj sem malo drugačen pastir v gorah, vse mi je jasno, dobro razumem dušo tistega rrrrrrevolucionarja.

Kraljevska roba je danes na vsem svetu bolj na kantu, le za okrasek je je tu in tam še nekaj. Ker je kraljevina Jugoslavija zdaj na kantu, je na kantu tudi kraljevska roba, in mrtvega leva vsak breca. Nisem noben brezpogojen monarhist, le malo več razumem o kraljevski robi, kakor sem tedaj razumel o "vampeljnih", ko sem še živino pasel.

Zdi se mi pa, da je še danes in med odraslimi dosti takih "Krempeljčkov", ki se pridušujejo, da "se mora vse kraljevske vampljne pobiti". Ravno tako ne pravijo ali ne pišejo, ampak v bistvu je isto. Kraljevina Jugoslavija je šla, pa je le še ostala, in tudi kralj je še ostal, mlad je še, morda ne bo dosti razumel, in ne vem, koliko kaj zmore. Rekel pa je ta mladi jugoslovanski kralj, da bi rad videl zopet Jugoslavijo, demokratično Jugoslavijo, kjer naj bi bili skupaj Slovenci in Hrvatje in in Srbi in naj bi vsak imel, kar mu res gre, in bi bil med njimi mir in sporazumljenje. Ne vem, koliko bi kak kralj mogel k temu pripomagati, ampak rekel je tako, da bi rad kaj takega in tako Jugoslavijo videl, in ker je le še nekaj neke jugoslovanske vlade, dasi brez zemlje, reče tudi še kak minister ali kdo drugi to in ono, ko pride sem v Ameriko k nam v goste in malo na propagando, ali zapiše nekaj tam

In Hitler je bil, ko je popal papir v sobah in študiral o novem vladanju in je napravil — nazijsko Nemčijo in milijoni na svetu ga kolnejo. Viš. In Stalin je flikal tam ob Kavkazu stare črevle in študiral o novem vladanju in napravil Sovjetsko republiko Socialističnih republik, in milijoni ga kolnejo. Viš.

SMRT JUGOSLOVANSKEGA DIPLOMATA

Poročajo nam iz Zeneve, da je tam naglo smrti umrl g. Boško Hristić, bivši Kraljevi poslanik v Hagu, Atenah in Rimu. Ugledni švicarski listi, med njimi "Tribune de Genève" in "Journal de Geneve" poročajo, da ni mogel prebiti težke usode svoje domovine.

POSUŠAJTE vsako nedeljo prvo in najstarejšo jugoslovansko Radio ure od 9. do 10. ure dopoldne na WGES postaji, 1360 kilocycles.

Listen to PALANDECH'S RADIO BROADCAST

Featuring a Program of YUGOSLAV FOLK MUSIC

Every Saturday, 1 to 2 P.M. STATION WHIP

1520 kilocycles (Top of the Dial)

DR. JOHN J. SMETANA OPTOMETRIST

Pregleduje oči in predpisuje očala 23 LET IZKUŠNJE

1801 So. Ashland Avenue Tel. Canal 0523

Uradne ure: vsak dan od 9. zjutraj do 8:30 zvečer.

MICHAEL TRINKO IN SINOV

PLASTERING and PATCHING CONTRACTORS

(Pleskarji in popravilci ometa in sten)

2114 West 23rd Place, Chicago, Illinois

Telefon Canal 1090

Kadar imate za oddati kako pleskarsko (plastering) delo, pokličite nas in vprašajte nas za ceno. Nobene zamere od nas, če daste delo potem tudi drugam. Priporočamo se pa, da daste nam kot Slovencem priliko, da podamo naše cene za delo. Pleskarska dela vršimo točno in za iste jamčimo.

S prijateljem po svetu

Dober zanimiv list, ki daje pouk, je najboljši človekov prijatelj. Dober list bogati človekovo znanje. Dober zanimiv list dela vam tovaršтво ob dolgih zimskih večerih. Tak list bote imeli, če si naročite družinski mesečnik

NOVI SVET 1849 West Cermak Road, Chicago, Illinois

STANE LETNO SAMO \$2.00 — NAROČITE SI GA ŠE DANES!